

Uwagi do projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (UD427) – opiniowanie

Lp.	Jednostka redakcyjna	Organ/ Podmiot	Treść uwagi	Stanowisko GUNB
1	Uwaga ogólna	PIIB	<p>Jedną z podstawowych zasad konsultacji jest zasada dobrej wiary oznaczająca, że konsultacje prowadzone są w duchu rzeczywistego dialogu. Przedstawienie stanowisk do obszernych, skomplikowanych prawnie czy budzących duże emocje społeczne projektów ustaw wymaga właściwego namysłu w gronie ekspertów w celu wypracowania kompromisu oraz spójnych i optymalnych z punktu widzenia celu regulacji – konkluzji.</p> <p>Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego, przedkładając do konsultacji bardzo obszerny projekt zmieniający kluczowy akt prawny w dziedzinie prawa budowlanego (UD427), wyzначył jedynie 7 dni na zgłoszenie uwag i nie zgodził się na pisemną prośbę o jego wydłużenie. Proponowane zmiany dotyczą rozmaitych skomplikowanych zagadnień, zatem wymagają zaopiniowania przez inżynierów posiadających uprawnienia we wszystkich specjalnościach.</p> <p>Wyznaczony czas 7-dniowy na konsultacje uniemożliwił dokonanie szczegółowych uzgodnień z izbami okręgowymi oraz wypracowanie wspólnego stanowiska, jak miało to miejsce przy poprzednich nowelizacjach.</p>	
2	Uwaga ogólna	PIIB	<p>Projekt wymaga gruntownego dopracowania pod względem legislacyjnym. Przede wszystkim należy zauważyć, że rozwiązania dotyczące formy dokumentów w postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy są bardzo rozproszone, pomimo że dodaje się w art. 10c nową regulację wprowadzającą obowiązek elektronicznego obiegu dokumentów. W tej sytuacji zbędne wydaje się powtarzanie w szeregu przepisów szczególnych dyspozycji składania dokumentu w określonej formie.</p>	
3	Art. 1 pkt 1 lit. b	PIIB	<p>Zdaniem PIIB wprowadzenie aż czterech rodzajów opracowań, których definicje są bardzo nieczytelne spowoduje powstanie kolejnych wątpliwości tym bardziej, że orzeczenie techniczne nie zostało dotychczas uregulowane przepisami prawa budowlanego.</p> <p>Zatem trudno dopatrzeć się potrzeby definiowania tego pojęcia i wprowadzania do niego elementów kosztorysowania, które do tej pory nie było zaliczone do samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie. Zakres opinii technicznej i jej niezbędne elementy będą się różnić w zależności od potrzeb zlecającego, w szczególności zlecający może określić potrzebę zawarcia w opinii analizy przyczyn poszczególnych zjawisk technicznych.</p>	

		<p>Wydaje się również, że zbędne jest definiowanie oceny technicznej. Należy przy tym zauważyć, że projektodawca decydując się na wprowadzenie definicji orzeczenia technicznego nie wskazuje w przepisach projektu, w jakich sytuacjach orzeczenia takie miałyby być wykonywane. Zatem, mamy do czynienia z „martwym przepisem”.</p> <p>Proponowana definicja ekspertyzy będzie niezgodna z charakterem i celem wielu ekspertyz wskazywanych w przepisach szczególnych, które nie dotyczą obiektów uszkodzonych.</p> <p>Obecnie ekspertyzy techniczne sporządzane są przez osoby z uprawnieniami budowlanymi, zaś w projekcie proponuje się „odebranie” tych uprawnień na rzecz wyłącznie jednej grupy specjalistów, tj. rzeczoznawców budowlanych.</p> <p>Należy też zauważyć, że wprowadzenie możliwości opracowywania ekspertyz technicznych wyłącznie przez rzeczoznawców w każdym przypadku opisanym w przepisach Prawa budowlanego, nie jest uzasadnione i może przynieść poważne zaburzenia (a wręcz paraliż inwestycji) na rynku obsługiwanym przez tę grupę osób, ze względu na bardzo małą ilość rzeczoznawców budowlanych w Polsce, w stosunku do ilości osób z uprawnieniami budowlanymi.</p> <p>Tym samym nie są uprawnione stwierdzenia zawarte w OSR dołączonym do projektu ustawy, jakoby:</p> <ul style="list-style-type: none">- projekt miał wywierać pozytywny wpływ m.in. na obywateli (str. 22 OSR), czy- ustawa będzie miała korzystny wpływ na konkurencyjność gospodarki (str. 23 OSR). <p>Brakuje też przepisów przejściowych dotyczących sporządzania ekspertyz, które umożliwiłyby zrealizowanie zawartych umów w tym zakresie. W wielu przypadkach umowy dotyczące sporządzania ekspertyz zawiera się na wiele lat po przeprowadzeniu postępowania w sprawie zamówień publicznych, więc rozwiązywanie tych umów z osobami nie posiadającymi tytułu rzeczoznawcy budowlanego mogłoby się wiązać z koniecznością wypłaty przez nich odszkodowań lub kar umownych albo utratą spodziewanych dochodów.</p> <p>Wobec powyższego proponujemy ograniczenie liczby wprowadzanych pojęć i jasne rozgraniczenie ich zakresów. Z uwagi jednak na zbyt krótki czas przeznaczony na konsultacje nie jesteśmy w stanie zaproponować brzmienia takich definicji.</p>	
--	--	--	--

4	Art. 1 pkt 3 lit. a	PIIB	<p>Forma składanych dokumentów jest określona w dodawanym art. 10c, zatem nie ma potrzeby kazuistycznego powtarzania takiej regulacji w odniesieniu do każdego podania, o którym mowa w ustawie. Jeśli istnieje potrzeba doprecyzowania, należałoby to uczynić poprzez modyfikację art. 10c (np. ogólna regulacja dotycząca publikacji adresu elektronicznego organu w BIP).</p>	
5	Art. 1 pkt 4	PIIB	<p>Przepis wprowadza dodatkowy warunek skorzystania z konstytucyjnego prawa do zaskarżenia decyzji wydanych w pierwszej instancji (art. 78 Konstytucji) poprzez wprowadzenie obligatoryjnego załącznika do odwołania i zażalenia, tj. oświadczenia o świadomości odpowiedzialności karnej za umyślne wprowadzanie organów wyższego stopnia w błąd co do faktów lub okoliczności mających znaczenie dla sprawy, które składane jest pod rygorem odpowiedzialności karnej. Takie ograniczenie praw konstytucyjnych poprzez wprowadzenie dodatkowego warunku skorzystania z uprawnienia musi być proporcjonalne, musi być uzasadnione wyłącznie koniecznością ochrony dóbr wymienionych w art. 31 ust. 3 Konstytucji i nie może naruszać istoty wolności i praw. Trudno w tym przypadku wskazać istnienie takich okoliczności. Zdaniem PIIB należy zatem zrezygnować ze wskazanej regulacji.</p> <p>Należy też zauważyć, że proponowane rozwiązanie nie występuje w innych procedurach administracyjnych. Zarówno odwołanie, jak i zażalenie, są maksymalnie odformalizowane. Skarżący ma obowiązek spełnić jedynie ogólne wymogi formalne przewidziane dla podań (wskazanie osoby, od której pochodzi, żądanie, adres, podpis) i nie musi zawierać uzasadnienia, ani skonkretyzowanych zarzutów. Organ – jeśli poweźmie podejrzenie, że twierdzenia strony budzą wątpliwości – ma obowiązek je wyjaśnić w postępowaniu wyjaśniającym, może też przesłuchać stronę pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań, zgodnie z art. 86 K.p.a. Wyjaśnienia i twierdzenia strony składane w toku postępowania powinny być weryfikowane. Organ powinien ustalić stan faktyczny na podstawie całokształtu zebranego materiału dowodowego, a jeśli po wyczerpaniu środków dowodowych lub z powodu ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy – przesłuchać stronę.</p> <p>Rekomendujemy rezygnację z przedmiotowej zmiany.</p>	
6	Art. 1 pkt 4	PIIB	<p>Regulacja dotycząca formy dokumentów składanych w toku postępowań prowadzonych na podstawie ustawy jest potrzebna, jednak wydaje się, że powinna obejmować jedynie przepisy szczególne, dotyczące spraw nieuregulowanych w Kodeksie postępowania administracyjnego (a przykładowo przepis dotyczący podpisywania dokumentów elektronicznych znajduje</p>	

			<p>się w art. 14 ust. 1a K.p.a. i nie ma potrzeby powtarzania tych regulacji w art. 10c). Od osób ubiegających się o nadanie uprawnień budowlanych wymaga się na egzaminie znajomości zasad procedury administracyjnej, w tym przede wszystkim podstawowej znajomości Kodeksu postępowania administracyjnego. W razie potrzeby – strony postępowań mogą zwracać się do organów administracji publicznej o wyjaśnienie treści stosowanych regulacji oraz pojawiających się wątpliwości związanych z ich stosowaniem, zgodnie z zasadą informowania.</p> <p>Ponadto należy podkreślić, że niezrozumiałe jest dążenie do niemal natychmiastowej i pełnej cyfryzacji procesu budowlanego. Przykładowo Kodeks postępowania administracyjnego dopuszcza w dalszym ciągu postać papierową obok postaci elektronicznej. Wyłączenie możliwości składania dokumentów w postaci papierowej spowoduje wyłączenie z rynku usług budowlanych znacznej grupy osób posiadających uprawnienia budowlane, względnie może wiązać się z niczym nieuzasadnionym utrudnieniem w realizacji ich konstytucyjnego prawa do wykonywania zawodu.</p> <p>Ponadto część projektantów realizuje nadal projekty w postaci papierowej i brak dostatecznie długiego <i>vacatio legis</i> lub stosownego przepisu przejściowego spowoduje brak możliwości dokończenia prac projektowych zgodnie z obowiązującymi przepisami, czym narażą się na kary umowne i co pozbawi inwestorów możliwości realizacji planowanych inwestycji.</p> <p>Członkowie samorządu podnoszą też obawy, czy organy administracji architektoniczno-budowlanej oraz organy nadzoru budowlanego są przygotowane pod względem sprzętowym i kadrowym do obsługi wniosków składanych w postaci elektronicznej.</p> <p>Należy umożliwić uczestnikom procesu budowlanego składanie dokumentów w postaci papierowej do końca 2029 r.</p>	
7	Art. 1 pkt 5	PIIB	<p>Przepis wymaga zmiany w celu dostosowania zgodnie z uwagami do art. 1 pkt 1 lit. b. Katalog opracowań technicznych powinien być katalogiem zamkniętym (należy usunąć określenie „w szczególności”). Ponadto opracowania techniczne mogą dotyczyć nie tylko bezpośrednio obiektów budowlanych, ale również różnego rodzaju procesów i zjawisk związanych z budownictwem (przykładowo kwestie zabezpieczenia prac ziemnych przed wybudowaniem obiektu nie dotyczą bezpośrednio obiektu budowlanego (wykop nie jest budowlą), ale mogą być przedmiotem opracowania technicznego).</p> <p>Ponadto w art. 12 ust. 2 jest mowa o uprawnieniach budowlanych, tymczasem proponuje się objęcie tą terminologią również wykonywanie rzeczoznawstwa budowlanego, o którego nadaniu</p>	

			<p>nie orzeka się w formie decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych, lecz decyzją o nadaniu tytułu rzeczoznawcy budowlanego (względnie – zgodnie z propozycją w art. 10 pkt 1 projektu – decyzją o nadaniu uprawnień do wykonywania rzeczoznawstwa budowlanego).</p> <p>Należy też zauważyć, że w projekcie różnie rzeczoznawstwo jest określane, poza wskazanym art. 12 ust. 2, który pojęciem uprawnień budowlanych obejmuje również „wykonywanie rzeczoznawstwa budowlanego”, raz mowa jest o „uprawnieniach rzeczoznawcy”, innym razem o „tytule rzeczoznawcy”, a jeszcze innym o „rzeczoznawcy budowlanym”, co nie powinno mieć miejsca w ramach jednego aktu prawnego.</p>	
8	Art. 1 pkt 6 lit. a tiret 1	PIIB	<p>Sformułowanie przepisu jest niespójne z prawem budowlanym i prawem oświatowym (w języku prawnym nie posługujemy się pojęciem "technikum w branży", istnieją technika i osobno szkoły branżowe, przy czym ukończenie szkoły branżowej II stopnia wiąże się z uzyskaniem tytułu technika). Należałoby posłużyć się raczej terminem "posiadania tytułu technika w zawodach związanych z budownictwem, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 16, w zakresie odpowiednim dla danej specjalności" itd. (art. 14 ust. 3 pkt 4 lit. b).</p> <p>Przepisy związane z przedmiotową materią znajdują się m.in. w:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 31 marca 2017 r. w sprawie podstawy programowej kształcenia w zawodach (Dz.U. z 2017 r. poz. 860), b) rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 lutego 2019 r. w sprawie ogólnych celów i zadań kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego (Dz. U. z 2019 r. poz. 316, z późn. zm.), c) rozporządzeniu Ministra Inwestycji i Rozwoju z dnia 29 kwietnia 2019 r. w sprawie przygotowania zawodowego do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. z 2019 r. poz. 831). <p>Odnosnie przywrócenia możliwości uzyskiwania uprawnień budowlanych do projektowania w ograniczonym zakresie przez osoby ze średnim wykształceniem technicznym należy podkreślić, że obecnie edukacja na poziomie techników nastawiona jest na przygotowanie wykwalifikowanego robotnika, np. murarza, betoniarza, hydraulika, technologa robót wykończeniowych (takie zdają egzaminy kwalifikacyjne), natomiast zagadnienia projektowe są ujęte w programach marginalnie, pobieżnie i nie stanowią wystarczających podstaw do bycia projektantem budowlanym. Powstaje więc uzasadniona obawa, że absolwenci techników nie mają odpowiedniego przygotowania w zakresie mechaniki budowli, wytrzymałości</p>	

			<p>materiałów i konstrukcji itd. Wobec powyższego bez zmian programowych za wcześniej na wprowadzanie tego typu regulacji.</p>	
9	Art. 1 pkt 6 lit. b	PIIB	<p>PIIB uważa instytucję patrona za zbędną – osoby ubiegające się o nadanie uprawnień budowlanych mogą odbywać praktykę przy projektowaniu zarówno pod nadzorem patrona, jak i innych osób wykonujących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, posiadających uprawnienia do projektowania w odpowiedniej specjalności i zakresie. Potwierdzenie praktyki nadzorowanej przez patrona wymaga spełnienia dodatkowych wymogów formalnych i wprowadza niepotrzebny dualizm rozwiązań w zakresie wymagań odnośnie kwalifikacji osób nadzorujących praktykę, nie wprowadzając żadnych rozróżnień w zakresie zasad odbywania takiej praktyki.</p> <p>Rekomendujemy uchylenie przepisu art. 14 ust. 4b.</p>	
10	Art. 1 pkt 6 lit. c	PIIB	<p>Zgodnie z art. 14 ust. 4b ustawy – Prawo budowlane patron nadzoruje wyłącznie praktykę przy sporządzaniu projektów i w tym znaczeniu ma być ten termin używany w całym akcie prawnym. Z kolei art. 14 ust. 4c dotyczy patrona, który nadzoruje praktykę na budowie. Jeżeli decydujemy się na zdefiniowanie pojęcia „patron”, powinniśmy konsekwentnie używać go w zdefiniowanym znaczeniu w obrębie całego aktu prawnego. Definicja powinna być zatem inaczej sformułowana, o ile prawodawca zdecyduje się na rozszerzenie znaczenia i wykorzystania tej instytucji w obowiązującym porządku prawnym.</p> <p>Ponadto przepis ogranicza się wyłącznie do osób posiadających tytuł zawodowy technika, nie precyzując o jakich technikach chodzi i pomijając mistrzów oraz osoby posiadające kwalifikacje zawodowe w zawodzie nauczonym na poziomie technika. Z uwagi na fakt, że określenie „tytuł technika” nie nadano na gruncie ustawy szczególnego znaczenia, należałoby wprowadzić odesłanie do przepisu określającego precyzyjnie grupę podmiotów, o której mowa powyżej.</p> <p>Przepis nie przewiduje żadnych kryteriów skrócenia okresu praktyki, pozostawiając to arbitralnej decyzji patrona. Ponadto niezrozumiałą jest wymóg nadzorowania praktyki osób ubiegających się o uprawnienia w ograniczonym zakresie przez osoby posiadające uprawnienia bez ograniczeń (podobnego wymogu nie ma w ust. 4b).</p> <p>Rekomendujemy rezygnację z dodawania przepisu art. 14 ust. 4c.</p>	

11	Art. 1 pkt 7 lit. b	PIIB	Przepis powinien znajdować się raczej w art. 13 ustawy – Prawo budowlane, np. jako modyfikacja ust. 4 tego artykułu, opinie i ekspertyzy należy bowiem sporządzać nie tylko w odpowiedniej specjalności, ale również zgodnie z posiadanymi uprawnieniami do projektowania albo do kierowania robotami budowlanymi.	
12	Art. 1 pkt 8	PIIB	<p>Proponujemy następujące brzmienie przepisu art. 15b: „Art. 15b. Rzeczoznawca budowlany jest uprawniony do: 1) sporządzania ekspertyzy technicznej w czasie użytkowania obiektu budowlanego w przypadku, o którym mowa w art. 62 ust. 3 oraz art. 81c ust. 2 i 4; 2) udziału w pracy komisji, o której mowa w art. 76 ust. 1; 3) wykonywania rzeczoznawstwa w innych przypadkach przewidzianych w przepisach szczególnych.”</p> <p>Przepis w proponowanym brzmieniu posiada tylko jeden ustęp, co jest niezgodne z zasadami techniki prawodawczej.</p> <p>Ustanowienie rzeczoznawcy jako osoby pełniącej samodzielną funkcję techniczną należy uznać za korzystne. Rola rzeczoznawcy jednak powinna być bardziej przemyślana i doprecyzowana.</p> <p>Nie wydaje się zasadnym, aby tylko rzeczoznawca mógł wykonywać ekspertyzy związane z przebudową, rozbudową czy nadbudową każdego obiektu budowlanego. Z praktyki projektowej często wynika, że nie jest korzystnym gdy jedna osoba wykonuje ekspertyzę budynku, a inna osoba dla tego samego budynku wykonuje projekt przebudowy czy rozbudowy. Takie sytuacje po zmianie przepisów miałyby miejsce (w przypadku gdy projektant nie jest jednocześnie rzeczoznawcą). Sporządzający ekspertyzę, który nie jest jednocześnie projektantem, bardzo często nie do końca zna pełny zakres oraz szczegóły planowanych robót. Ostatecznie to projektant musi podjąć właściwą decyzję dotyczącą rozwiązań technicznych, a w przypadku różnic w propozycjach rozwiązań przedstawionych przez rzeczoznawcę i projektanta powstaje problem w podejmowaniu odpowiednich decyzji, co niekorzystnie wpływa na proces inwestycyjny i może być przyczyną późniejszych sporów co do podziału odpowiedzialności za błędne decyzje projektowe.</p> <p>W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że katalog funkcji technicznych wykonywanych przez rzeczoznawcę powinien być katalogiem zamkniętym. Ponadto ekspertyzy, o których mowa w art. 50 ust. 3 niekoniecznie dotyczą obiektów uszkodzonych (postanowienie o wstrzymaniu robót można wydać np. z powodu prowadzenia budowy bez wymaganego pozwolenia). Również przepis art. 26 pkt 1 dotyczy ekspertyz sporządzanych na polecenie inspektora nadzoru inwestorskiego, które dotyczą</p>	

		<p>prorowadzonych robót budowlanych i zastosowanych wyrobów bez względu na to, czy obiekt jest uszkodzony, czy też nie. W takich przypadkach sporządzona ekspertyza nie odpowiadałaby zaproponowanej w projekcie definicji ekspertyzy.</p> <p>Obiekty, o których mowa w art. 62 ust. 3, nie muszą być uszkodzone. „Niewłaściwy stan techniczny” jest określeniem szerokim, obejmującym przypadki, gdy stan techniczny obiektu jest niewłaściwy z uwagi na przyjęty sposób użytkowania obiektu, co w chwili sporządzania ekspertyzy nie musi wiązać się z istnieniem uszkodzeń, a jedynie określonym prawdopodobieństwem ich powstania w przyszłości.</p> <p>Uszkodzenie w każdym przypadku wiąże się z pogorszeniem właściwości obiektu, zaś niewłaściwy stan techniczny może istnieć od początku istnienia obiektu i być wynikiem wadliwego jego zaprojektowania lub zbudowania niezgodnie z projektem (np. nieprawidłowo zaprojektowana i niespełniająca wymogów technicznych klatka schodowa, na której nie stwierdzono widocznych lub ukrytych śladów uszkodzenia).</p> <p>Również zmiana sposobu użytkowania obiektu nie wiąże się z jakimkolwiek uszkodzeniem obiektu (art. 71 ust. 2). Niezrozumiałe jest dążenie do ograniczenia wyłącznie do rzeczoznawców budowlanych kręgu podmiotów uprawnionych do sporządzania ekspertyz w takim przypadku.</p> <p>Do sporządzania takich ekspertyz powinny być uprawnione również osoby z uprawnieniami budowlanymi.</p> <p>Pojęcie technicznie złożonych obiektów jest niedookreślone, może dochodzić w przypadku rozbiórki różnych obiektów do problemu z jednoznacznym stwierdzeniem, kto jest podmiotem uprawnionym do sporządzania ekspertyzy w danym przypadku.</p> <p>Również legalizacja nie musi dotyczyć obiektów uszkodzonych, zachodzi zatem niezgodność z przyjętą w projekcie definicją ekspertyzy.</p> <p>Zasady ustanawiania biegłych sądowych dają kompetencje w tym zakresie prezesom sądów. Ograniczenie kręgu podmiotów podlegających wpisowi na listę biegłych w sprawach dotyczących budownictwa do rzeczoznawców budowlanych nie przyczyni się do usprawnienia postępowań sądowych, a z pewnością wymaga konsultacji również w ramach sądownictwa powszechnego.</p> <p>Przeprowadzenie kontroli okresowej, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 3, nie powinno być ograniczone wyłącznie do rzeczoznawców. Krąg inżynierów budownictwa posiadających tytuł rzeczoznawcy budowlanego jest stosunkowo wąski (2 259</p>	
--	--	---	--

			<p>tytułów rzeczoznawcy budowlanego w skali kraju; rzeczoznawcy stanowią zaledwie ok. 1,7% całej liczby osób z uprawnieniami budowlanymi), zatem ograniczenie możliwości prowadzenia kontroli obiektów wielkopowierzchniowych do węższego kręgu podmiotów spowoduje mniejszą dostępność przedmiotowych usług na rynku oraz wzrost cen tych usług. Obecnie kontrolę okresową obiektów powierzchniowych przeprowadzają osoby posiadające uprawnienia budowlane w odpowiedniej specjalności (art. 62 ust. 4) i nie ma żadnych przesłanek by uważać, że ich kwalifikacje są niewystarczające do przeprowadzania tych kontroli.</p> <p>Należy przy okazji zakwestionować też wprowadzenie ograniczenia w zakresie przeprowadzania takich kontroli przez osoby posiadające uprawnienia budowlane przez okres co najmniej 10 lat. Brak podstaw prawnych do różnicowania upoważnienia do wykonywania pewnych funkcji, czy czynności w ramach uprawnień budowlanych bez ograniczeń ze względu na czas ich wydania. Jest to naruszenie konstytucyjnej zasady równości.</p> <p>Biorąc pod uwagę powyższe, rekomendujemy wskazanie właściwości rzeczoznawcy budowlanego do opracowywania ekspertyz technicznych dotyczących stanu technicznego obiektów budowlanych (a więc zgodnych z proponowaną w projekcie ustawy definicją) w przypadkach wskazanych w art. 62 ust. 3 oraz art. 81c ust. 2 i 4, a więc w sytuacjach skomplikowanych stanów technicznych, w których organy nadzoru budowlanego (PINB lub WINB) posiłkują się ekspertyzami technicznymi.</p>	
13	Art. 1 pkt 9	PIIB	<p>W art. 29 ust. 2 pkt 27 dodać lit. d o następującym brzmieniu:</p> <p>„27) urządzeń sytuowanych w pasie drogowym dróg publicznych, wraz z fundamentami, konstrukcjami wsporczymi oraz przynależnymi elementami wyposażenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) służących do zarządzania drogami, w tym do wdrażania inteligentnych systemów transportowych, b) służących do zarządzania ruchem drogowym, w tym urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego, c) o których mowa w art. 13o ust. 1 i art. 20g ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, d) służących do ochrony terenów przyległych do pasa drogowego przed nadmiernym hałasem, których obszar oddziaływania nie wykracza poza ten pas drogowy.” <p>Realizacja urządzeń służących do ochrony terenów przyległych do pasa drogowego przed nadmiernym hałasem (ekranów akustycznych) w pasie drogowym jako konstrukcji o podobnym stopniu skomplikowania jak posadowione na fundamentach</p>	

			<p>konstrukcje wsporcze (np. bramownice) z przynależnymi elementami wyposażenia powinny być realizowane na podobnych zasadach.</p> <p>Ekran akustyczny narażony na takie same jak bramownice oddziaływania w zakresie obciążeń, zaś schematy statyczne (najczęściej układy wspornikowe) są statycznie wyznaczalne.</p> <p>Ekran drogowe praktycznie są realizowane wyłącznie przez jednostki administracji publicznej, co gwarantuje ich realizację wyłącznie w niezbędnym zakresie wynikającym z konieczności zachowania odpowiedniego klimatu akustycznego w rejonie drogi.</p> <p>Wprowadzenie proponowanego przepisu ułatwi realizację niezbędnych działań zarządców dróg i przyczyni się do skrócenia czasu ich realizacji, co niewątpliwie jest społecznie pożądane.</p>	
14	Art. 1 pkt 10	PIIB	<p>Proponujemy następujące brzmienie art. 29a ust. 1:</p> <p>„1. Budowa:</p> <p>1) do 100 m odcinków sieci, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 2 lub</p> <p>2) przyłączy, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 23, lub</p> <p>3) stacji ładowania, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 25</p> <p>– wymaga sporządzenia planu sytuacyjnego na kopii aktualnej mapy zasadniczej lub mapy jednostkowej przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.”;</p> <p>Usunięcie wyrazu „krańcowych” oraz wydłużenie odcinków sieci umożliwi rozszerzenie zakresu stosowania przepisu na przypadki bardzo zbliżone co do stopnia skomplikowania i zakresu robót.</p>	
15	Art. 1 pkt 11	PIIB	<p>W dodawanym pkt 3b w art. 30 ust. 2a występuje określenie „dokumentacja techniczna”. Termin ten jest zbyt ogólny i może rodzić problemy przy stosowaniu prawa.</p> <p>W art. 1 pkt 11 lit. g brakuje spacji pomiędzy „ust. 5ja” oraz spójnikiem „i”.</p> <p>W pkt 7) wprowadza się oświadczenie inwestora, że przyjmuje on odpowiedzialność za kierowanie budową w przypadku nieustanowienia kierownika budowy. Następnie w art. 57 ust. 1bb wprowadza się wymóg złożenia przez inwestora oświadczenia, że roboty budowlane zostały zrealizowane zgodnie z dokumentacją techniczną oraz zasadami wiedzy technicznej.</p> <p>Podtrzymujemy w tym zakresie wyrażone już wcześniej stanowisko, że inwestor nie może ponosić odpowiedzialności za zgodność zrealizowanej inwestycji z dokumentacją techniczną oraz zasadami wiedzy technicznej. Zatem należy zrezygnować</p>	

			z oświadczenia podpisywanego przez inwestora w tym zakresie. Powyższe zagadnienie ma dwa podstawowe aspekty. Pierwszy dotyczy braku kwalifikacji i doświadczenia do podpisania takiego oświadczenia przez inwestora, a drugi odnosi się do kwestii przekazania tak naprawdę kompetencji inżyniera budownictwa na osobę nie posiadającą uprawnień budowlanych. Powstaje w ten sposób pewien dualizm – te same czynności mogą wykonywać osoby z uprawnieniami i osoby bez uprawnień, co jest niedopuszczalne z prawnego punktu widzenia i nie powinno mieć miejsca.	
16	Art. 1 pkt 14	PIIB	<p>W uzasadnieniu brakuje przekonującego wyjaśnienia przyczyn uchylecia art. 32 ust. 4b. Uchylenie tego przepisu uzasadnia się ogólnie koniecznością rezygnacji z zatwierdzania projektów, jednak doprowadzi ono do sytuacji, w której uchylony zostanie nie tylko zakaz wydawania decyzji o zatwierdzeniu projektu, ale również decyzji o odmowie udzielenia pozwolenia na budowę.</p> <p>Rezygnacja z przepisu, który formułował zakaz wydania decyzji odmownej może – poprzez zastosowanie argumentu wykładni historycznej – być interpretowana jako dopuszczenie wydawania decyzji o odmowie udzielenia pozwolenia na budowę w przypadku niezgodności celu użytkowania wieczystego z celem zamierzenia budowlanego.</p>	
17	Art. 1 pkt 17	PIIB	<p>Dodanie w art. 35 nowego przepisu ust. 1a spowoduje, że organ administracji architektoniczno-budowlanej nie będzie sprawdzał zgodności projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami techniczno-budowlanymi.</p> <p>Należy też podkreślić, że wskazana regulacja została wprowadzona dwukrotnie w projekcie. Oprócz wskazanego art. 35 ust. 1a, została ona powtórzona niemalże identycznie w art. 81 ust. 1a, co należy uznać za zbędne.</p> <p>Mając na uwadze powyższe należy zauważyć, że wykreślenie w pkt 2 w ust. 1 w art. 35 wyrazów „w tym techniczno-budowlanymi” oraz wprowadzenie nowego ust. 1a, z którego wynika, że organ administracji architektoniczno-budowlanej nie sprawdza zgodności projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami techniczno-budowlanymi powoduje istotne niedookreślenie obowiązków organu administracji architektoniczno-budowlanej. Po wprowadzeniu proponowanej zmiany organ miałby obowiązek sprawdzać zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu ze wszystkimi przepisami z wyłączeniem przepisów techniczno-budowlanych. Wydaje się, że zakres obowiązków organów powinien być bardziej precyzyjnie określony. Być może – zamiast dodawania nowego przepisu 1a – należałoby przereformować ust. 1 pkt 2 poprzez</p>	

			<p>odesłanie do konkretnych aktów prawnych, których zgodność z projektem organ ma obowiązek zbadać.</p> <p>Doprowadzi to do sytuacji, w której nie będzie podmiotu odpowiedzialnego za sprawdzenie takiego projektu. Należy zatem zmodyfikować przepis art. 20 ust. 2 określający obowiązki projektanta (zapewnienie sprawdzenia PZT).</p>	
18	Art. 1 pkt 18	PIIB	<p>Proponowana zmiana art. 36a ust. 5 i 6 spowoduje, że projektant nie będzie miał możliwości kwalifikacji nieistotnego odstąpienia od projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego w przypadku decyzji wydanych przez organ nadzoru budowlanego na podstawie art. 49 ust. 4 i art. 51 ust 4 (patrz art. 1 pkt 29 projektu ustawy). W projekcie ustawy wskazuje się na możliwość odstąpienia od projektu załączonego do wniosku o pozwolenie na budowę, a więc składanego do organu administracji architektoniczno-budowlanej.</p> <p>Dodatkowo proponowana konstrukcja przepisu oznacza, że katalog istotnych odstępień wyrażony w art. 36a ust. 5 nie będzie się odnosił do robót realizowanych po przeprowadzeniu przez organ nadzoru budowlanego postępowania legalizacyjnego lub naprawczego i tym samym spowoduje problem interpretacyjny – może być odebrany jako możliwość całkowitej dowolności wprowadzania zmian w stosunku do projektu we wskazanych sytuacjach.</p> <p>Rekomendujemy zmianę przepisu w sposób umożliwiający kwalifikowanie odstępień również w przypadku robót budowlanych realizowanych po przeprowadzeniu przez organ nadzoru budowlanego postępowania legalizacyjnego lub naprawczego.</p>	
19	Art. 1 pkt 25 lit. b	PIIB	<p>Nieprawidłowe odesłanie do art. 29 ust. 1 pkt 1 lit. a, który nie istnieje (chodzi prawdopodobnie o art. 29 ust. 1 pkt 1a).</p>	
20	Art. 1 pkt 28	PIIB	<p>Rekomendujemy rezygnację z przedmiotowej zmiany.</p> <p>Przyznanie rzeczoznawcom budowlanym wyłącznej kompetencji sporządzania ekspertyz w postępowaniu legalizacyjnym byłoby zaprzeczeniem idei uproszczonej legalizacji – chodzi bowiem najczęściej o budynki jednorodzinne, ponad 20 letnie, o prostych rozwiązaniach konstrukcyjnych, o których legalizację wnoszą najczęściej właściciele – mieszkańcy budynku. Brak jest dostatecznej liczby rzeczoznawców na rynku, zatem ograniczona zostałaby zarówno dostępność usług jak i koszt postępowania legalizacyjnego z uwagi na wzrost kosztu ekspertyzy.</p>	
21	Art. 1 pkt 29	PIIB	<p>Konieczne jest uchylenie art. 51 ust. 4c wobec uchylenia art. 55 ust. 1 pkt 2.</p>	

22	Art. 1 pkt 30	PIIB	<p>Proponujemy następujące brzmienie ust. 3 w art. 51a:</p> <p>„3. Organ nadzoru budowlanego po upływie 60 dni od dnia pouczenia lub po zawiadomieniu inwestora o realizacji pouczenia przed upływem 60 dni, sprawdza, czy roboty budowlane zostały doprowadzone do stanu zgodnego z ustaleniami i warunkami określonymi w decyzji o pozwoleniu na budowę, projekcie zagospodarowania działki lub terenu lub projekcie architektoniczno-budowlanym lub w przepisach.”</p> <p>Proponowana zmiana przyspieszy uzyskanie przez inwestora potwierdzenia organu nadzoru budowlanego właściwej realizacji robót wskazanych w pouczeniu.</p> <p>Proponujemy dodać ust. 5 w art. 51a w następującym brzmieniu:</p> <p>„5. W przypadku pouczenia inwestora, o którym mowa w ust. 1, w następstwie zakwestionowania przez organ nadzoru budowlanego kwalifikacji odstąpienia dokonanego przez projektanta, o którym mowa w art. 36a ust. 6, inwestor może wystąpić z wnioskiem o zmianę pozwolenia na budowę lub z ponownym zgłoszeniem, o którym mowa w art. 36a, również dla już wykonanych robót budowlanych w zakresie spornej kwalifikacji odstąpienia.”</p> <p>W praktyce występują sytuacje zakwestionowania przez organy nadzoru budowlanego kwalifikacji odstąpienia dokonanej przez projektanta. Dotyczy to często sytuacji różnej interpretacji nieprecyzyjnych przepisów. Przepis w zaproponowanym brzmieniu umożliwi inwestorowi wystąpienie o zmianę pozwolenia na budowę lub ponowne zgłoszenie bez konieczności wszczęcia postępowania naprawczego lub przywracania do stanu zgodnego z projektem, co wiąże się często z bardzo dużymi nakładami finansowymi ponoszonymi przez inwestorów.</p>	
23	Art. 1 pkt 32	PIIB	<p>Rekomendujemy wykreślenie art. 53c ust. 2 pkt 2 i ust. 3 pkt 3 lit. b.</p> <p>Stosowanie powyższego przepisu byłoby bardzo problematyczne, poczynając od trudności związanych z właściwym odwzorowaniem wymiarów na fotografii (potwierdzenie wykonania robót zgodnie z PZT, PAB i PT wymagałoby sporządzania szczegółowej dokumentacji fotograficznej poszczególnych etapów realizacji inwestycji ze wskazaniem konstrukcji i ich części, sieci, instalacji i urządzeń na każdym etapie postępów prac w taki sposób, by możliwe było odczytanie wymiarów obiektu i jego poszczególnych elementów,</p>	

			<p>danych określających jego właściwe usytuowanie w przestrzeni, zastosowanie właściwych materiałów, itd.).</p> <p>Wskazany przepis nie precyzuje też w jakim zakresie (w uzasadnieniu jest odniesienie się wyłącznie do jakości zdjęć) ma być wykonana dokumentacja fotograficzna sporządzana przez kierownika budowy (co powinna obejmować w zależności od rodzaju obiektu budowlanego, np. w przypadku budynków – czy powinna obejmować ich wnętrza, itd.), a jednocześnie inny projektowany przepis nakłada poważne sankcje karne dla kierownika za brak jego spełnienia.</p> <p>Wystarczającym potwierdzeniem powyższego stanu jest oświadczenie kierownika budowy, o którym mowa w art. 53c ust. 4.</p> <p>Zgodnie z ust. 3 pkt 1 projektu ustawy kierownik budowy może złożyć oświadczenie o zakończeniu budowy i możliwości przystąpienia do użytkowania obiektu budowlanego pod warunkiem, że wszystkie roboty budowlane objęte projektem budowlanym zostały wykonane. Rekomendujemy zmianę redakcji powyższego przepisu w taki sposób, by możliwe było złożenie oświadczenia o zakończeniu budowy i możliwości przystąpienia do użytkowania obiektu budowlanego pod warunkiem, że zostały wykonane wszystkie roboty budowlane niezbędne do użytkowania obiektu zgodnie z przeznaczeniem.</p> <p>Pozostawienie zapisu w projektowanym kształcie uniemożliwi kierownikowi budowy złożenie oświadczenia w przypadku braku wykonania drobnych robót wykończeniowych ujętych w projekcie.</p>	
24	Art. 1 pkt 36 lit. c	PIIB	<p>W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że inwestor nie ma obowiązku dysponować fachową wiedzą umożliwiającą złożenie oświadczenia, że roboty budowlane zostały zrealizowane zgodnie z dokumentacją techniczną, o której mowa w art. 30 ust. 2a pkt 3c, oraz zasadami wiedzy technicznej.</p> <p>Ponadto dodawany przepis ust. 1bb ma wadliwą konstrukcję, wskutek czego jest on niezrozumiały.</p> <p>Podtrzymujemy w tym zakresie wyrażone już wcześniej stanowisko, że inwestor nie może ponosić odpowiedzialności za zgodność zrealizowanej inwestycji z dokumentacją techniczną oraz zasadami wiedzy technicznej. Zatem należy zrezygnować z oświadczenia podpisywanego przez inwestora w tym zakresie. Powyższe zagadnienie ma dwa podstawowe aspekty. Pierwszy dotyczy braku kwalifikacji i doświadczenia do podpisania takiego oświadczenia przez inwestora, a drugi odnosi się do kwestii przekazania tak naprawdę kompetencji inżyniera budownictwa na osobę nie posiadającą uprawnień budowlanych. Powstaje w ten</p>	

			sposób pewien dualizm – te same czynności mogą wykonywać osoby z uprawnieniami i osoby bez uprawnień, co jest niedopuszczalne z prawnego punktu widzenia i nie powinno mieć miejsca	
25	Art. 1 pkt 36 lit. d	PIIB	<p>Niewłaściwa redakcja przepisu, przez co nie zostały usunięte wszystkie wzmianki o zatwierdzeniu projektów.</p> <p>Dodatkowo proponujemy dostosowanie projektowanego przepisu do zmiany rekomendowanej w zakresie art. 1 pkt 18 projektu ustawy.</p>	
26	Art. 1 pkt 39	PIIB	<p>Proponujemy następujące brzmienie ust. 6b:</p> <p>„6b. Kontrolę, o której mowa w ust. 1 pkt 3, przeprowadzają osoby posiadające uprawnienia budowlane bez ograniczeń w odpowiedniej specjalności.”</p> <p>Osoby uzyskujące obecnie uprawnienia budowlane posiadają uprawnienia do wykonywania kontroli okresowych, o których mowa m.in. w art. 62 ust. 1 pkt 3. Indywidualna decyzja o nadaniu uprawnień budowlanych zawiera informację o możliwości wykonywania kontroli okresowych przez taką osobę. Powstaje więc wątpliwość czy projektowany przepis nie narusza praw nabytych osób, które nabyły określony zakres uprawnień, które to uprawnienia zostaną im teraz odebrane (dotyczy osób, które po wejściu w życie projektowanych przepisów będą posiadały uprawnienia budowlane przez okres krótszy niż 10 lat).</p> <p>Przeprowadzenie kontroli okresowej, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 3, nie powinno być ograniczone wyłącznie do rzeczoznawców lub osób posiadających uprawnienia budowlane bez ograniczeń przez okres co najmniej 10 lat.</p> <p>Krąg inżynierów budownictwa posiadających tytuł rzeczoznawcy budowlanego jest stosunkowo wąski, zatem ograniczenie możliwości prowadzenia kontroli obiektów wielkopowierzchniowych do węższego kręgu podmiotów spowoduje mniejszą dostępność przedmiotowych usług na rynku oraz wzrost cen tych usług. Obecnie kontrolę okresową obiektów powierzchniowych przeprowadzają osoby posiadające uprawnienia budowlane w odpowiedniej specjalności (art. 62 ust. 4) i nie ma żadnych przesłanek by uważać, że ich kwalifikacje są niewystarczające do przeprowadzania przedmiotowych kontroli.</p> <p>Brak jest również podstaw prawnych do różnicowania upoważnienia do wykonywania pewnych funkcji, czy czynności w ramach uprawnień budowlanych bez ograniczeń ze względu na czas ich wydania, w tym przypadku przez okres co najmniej 10 lat. Jest to naruszenie konstytucyjnej zasady równości.</p>	

27	Art. 1 pkt 42	PIIB	Rekomendujemy rezygnację ze zmiany art. 71 ust. 2 pkt 5. Osoby posiadające uprawnienia budowlane bez ograniczeń posiadają dostateczne kwalifikacje do sporządzenia takiej ekspertyzy.	
28	Art. 1 pkt 46	PIIB	Należy też podkreślić, że wskazana regulacja została wprowadzona dwukrotnie w projekcie. Oprócz art. 81 ust. 1a została ona powtórzona niemalże identycznie w art. 35 ust. 1a, co należy uznać za zbędne. Dodatkowo należy zauważyć, że doprowadzi to do sytuacji, w której nie będzie podmiotu odpowiedzialnego za sprawdzenie takiego projektu.	
29	Art. 1 pkt 48	PIIB	W dodawanym ust. 1a, w odesłaniu do przepisu ust. 1 pkt 2 lit. a i b, konieczne jest wykreślenie lit. b , która ma zostać uchylona. Nieprawidłowe jest odsyłanie do przepisu, który nie obowiązuje.	
30	Art. 1 pkt 54	PIIB	Przesłanka określona w art. 91a pkt 2 pokrywa się w zasadzie ze znamionami innego czynu określonego w art. 93 pkt 9b PB, przy czym różne jest zagrożenie karą. Znamiona czynu są nieco inaczej sformułowane, ale chodzi w zasadzie o taką samą lub bardzo zbliżoną sytuację. Wydaje się, że w opisie czynu należy zrezygnować z przesłanki określonej w pkt 2.	
31	Art. 1 pkt 55	PIIB	Rekomendujemy rezygnację z przedmiotowej zmiany (patrz uwagi do art. 1 pkt 4).	
32	Art. 1 pkt 57	PIIB	Proponujemy rezygnację z dodawania przepisu ust. 1a w art. 96, nie istnieje bowiem uzasadnienie, by stosować w przypadku jednej tylko kategorii czynów surowsze zasady odpowiedzialności. W związku z wprowadzeniem nowego rodzaju kary do katalogu kar proponujemy następujące brzmienie art. 96 ust. 4: „4. Zakaz wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2a, może być orzeczony również w stosunku do osoby, która: 1) pomimo dwukrotnego upomnienia ponownie dopuściła się czynu, powodującego odpowiedzialność zawodową; 2) uchyla się od złożenia nakazanego egzaminu.”	
33	Art. 1 pkt 58	PIIB	Dodawany ust. 1a jest powtórzeniem treści zawartych w ust. 1, z którego wynika, że postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie wszczynają się	

			<p>na wniosek organu nadzoru budowlanego. Przepis ust. 1a jest zatem zbędny.</p> <p>Regulacja zawarta w ust. 1b stawia organ nadzoru budowlanego w uprzywilejowanej pozycji w stosunku do innych wnioskodawców. Na prawach strony w postępowaniu w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie nie występują inwestorzy i inne podmioty z uwagi na fakt, że dysponują interesem faktycznym, ale już nie interesem prawnym w ukaraniu członka izby inżynierów budownictwa (w rozumieniu art. 28 KPA).</p> <p>Przypisanie nadzorowi budowlanemu prawa strony w postępowaniach w sprawach odpowiedzialności zawodowej nie wydaje się być rozwiązaniem korzystnym. W OSR argumentuje się, że taka zmiana miałaby spowodować „zwiększenie roli i wpływu organu nadzoru budowlanego na postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie”. Zdecydowanie podważa to zasadę, że to samorząd jest w stanie sam podejmować skuteczne i prawidłowe działania związane z dbałością o należyte wykonywanie zawodu przez swoich członków. Warto wziąć pod uwagę to, że zwiększenie liczby podmiotów uczestniczących w postępowaniu zazwyczaj utrudnia realizację zasady szybkości postępowania i opóźnia zakończenie spraw prawomocną decyzją, a postępowania w tym trybie i tak już są długotrwałe. Rola organów nadzoru budowlanego powinna być ograniczona do funkcji inicjującej postępowanie, w zakresie takim jak jest obecnie.</p> <p>Zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy – Prawo budowlane, organ nadzoru budowlanego jest zobowiązany przeprowadzić postępowanie wyjaśniające (dowodowe), a następnie sporządzić wniosek z uzasadnieniem faktycznym i prawnym, wskazując dowody (art. 97 ust. 2). Czyli w pierwszej kolejności organ nadzoru budowlanego ma obowiązek wyczerpująco zebrać i rozpatrzeć cały materiał dowodowy, a następnie zgodnie z proponowaną zmianą, ten sam organ będzie zgłaszał wnioski dowodowe w celu wykazania faktów i okoliczności mających znaczenie dla sprawy (art. 78 KPA) oraz skarżył wydane rozstrzygnięcia. Organ nadzoru budowlanego będzie zatem występował w dwóch różnych rolach procesowych.</p> <p>Rekomendujemy rezygnację z przedmiotowej zmiany.</p>	
34	Art. 1 pkt 59	PIIB	<p>Proponujemy następujące brzmienie art.100:</p> <p>„Art. 100. Nie można wszcząć postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie po upływie 1 roku od dnia powzięcia przez organ nadzoru budowlanego wiadomości o popełnieniu czynu powodującego tę</p>	

			<p>odpowiedzialność i nie później niż po upływie 3 lat od dnia zakończenia robót budowlanych albo zawiadomienia o zakończeniu budowy lub wydania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie obiektu budowlanego.”</p> <p>Termin 10 lat przedawnienia od momentu popełnienia czynu jest rozwiązaniem wprowadzającym znacznie surowsze zasady odpowiedzialności dla inżynierów budownictwa niż obowiązujące dla innych zawodów zaufania publicznego np. dla radców prawnych i adwokatów, co skutkuje nieuzasadnioną nierównością między zawodami zaufania publicznego, a także wiąże się ze znacznym wydłużeniem okresu braku pewności prawnej po stronie osób wykonujących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, bowiem postępowania mogłyby się toczyć jeszcze wiele lat po zdarzeniu powodującym odpowiedzialność, napotykając na ogromne problemy w zakresie właściwego ustalenia stanu faktycznego (po upływie długiego czasu trudno oczekiwać chociażby odtworzenia z pamięci przez świadków szczegółów dotyczących minionych zdarzeń, problemem mogłoby być również zgromadzenie stosownej dokumentacji).</p> <p>Art. 70 ustawy o radcach prawnych:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata, a w przypadkach przewidzianych w art. 11 ust. 2 – rok.2. W razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło pięć lat, a w przypadkach przewidzianych w art. 11 ust. 2 – trzy lata.3. Jeżeli czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne następuje dopiero z upływem okresu przedawnienia karalności przestępstwa. <p>Art. 88 ustawy o adwokaturze:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata, a w przypadkach przewidzianych w art. 8 ust. 2 – rok.2. W razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło pięć lat, a w przypadkach przewidzianych w art. 8 ust. 2 – trzy lata.3. Jeżeli czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne następuje dopiero z upływem okresu przedawnienia karalności przestępstwa.	
--	--	--	--	--

35	Art. 10 pkt 2	PIIB	<p>Należy podkreślić, że niekonsekwentnie stosowane są w projekcie nowe określenia w związku z zaliczeniem rzeczoznawstwa do samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (nie – nadanie tytułu rzeczoznawcy, czy wykonywanie czynności rzeczoznawcy, a nadanie uprawnień do wykonywania rzeczoznawstwa budowlanego i wykonywanie rzeczoznawstwa budowlanego).</p> <p>Proponujemy następujące brzmienie art. 8b ust. 1 pkt 2 lit. c: „c) <u>znaczący</u> dorobek praktyczny w zakresie objętym rzeczoznawstwem;”</p> <p>Zgodnie z projektem ustawy kandydat na rzeczoznawcę budowlanego miałby mieć potwierdzony „znaczący” dorobek praktyczny w zakresie objętym rzeczoznawstwem przez co najmniej trzy osoby posiadające tytuł rzeczoznawcy budowlanego.</p> <p>W przypadku mniej licznych specjalności spełnienie tego warunku będzie w zasadzie niemożliwe, jednak nawet w liczniej reprezentowanych specjalnościach uzyskanie takiego potwierdzenia będzie bardzo trudne, ze względu na bardzo małą ilość rzeczoznawców budowlanych w Polsce. Nawet w liczniej reprezentowanych specjalnościach uzyskanie takiego potwierdzenia będzie bardzo trudne i kosztowne – może więc doprowadzić do powstania niezdrowego rynku odpłatnego potwierdzania dorobku praktycznego.</p> <p>Ponadto projekt nie przewiduje żadnej procedury uzyskiwania takich rekomendacji, a sam rzeczoznawca nie ma prawnego obowiązku takich rekomendacji udzielać. W związku z powyższym postępowanie administracyjne w sprawie nadania tytułu rzeczoznawcy budowlanego będzie opierało się w istotnym aspekcie (oceny dorobku wnioskodawcy) na osobistych relacjach osoby ubiegającej się o tytuł z osobami, które już tytuł posiadają.</p> <p>Sformułowanie przesłanki określonej w ust. 1 pkt 2 lit. c może prowadzić do interpretacji, że zawęża się katalog dopuszczalnych środków dowodowych, zaś organ – w razie powzięcia wątpliwości co do znaczenia udokumentowanego dorobku – nie może przeprowadzać dowodu przeciwnego, a ma obowiązek oparcia się wyłącznie na rekomendacjach przedstawionych przez wnioskodawcę. W takim przypadku rola organu zostanie znacznie zredukowana – do sprawdzenia kwestii formalnych, jak posiadanie tytułu inżyniera lub przynależność do izby. Wydaje się, że to organ, który oprócz specjalistycznej wiedzy posiada stosowną legitymację pochodzącą z wyborów, powinien mieć decydującą rolę w zakresie oceny dorobku praktycznego kandydata na rzeczoznawcę.</p>	
----	---------------	------	---	--

			<p>Należy też podkreślić, że określenie „znaczący dorobek” zostało już wyjaśnione w orzecznictwie. W przypadku zmiany na „znaczny dorobek” konieczne będzie określenie – zarówno przez organ, jak i przez sądy – nowych kryteriów oceny dorobku wnioskodawcy. Z uwagi na powyższe argumenty wydaje się, że należałoby pozostać przy już obowiązującym brzmieniu przepisu w tym zakresie.</p> <p>Jeśli projektodawca uzna konieczność wprowadzenia wymogu rekomendacji, należałoby zredukować ich liczbę do najwyższej dwóch oraz ustalić procedurę uzyskiwania rekomendacji.</p> <p>Ponadto rekomendujemy dodanie wymogu posiadania uprawnień budowlanych bez ograniczeń (skoro rzeczoznawcy mają mieć co do zasady uprawnienia szersze i rozwiązywać bardziej skomplikowane problemy techniczne, niż osoby posiadające uprawnienia budowlane bez ograniczeń, nie mogą mieć uprawnień ograniczonych) oraz wydłużenie okresu, na który przyznawane jest rzeczoznawstwo do 10 lat (ust. 3).</p> <p>Proponowane ust. 5 i 6 powinny zostać skreślone, zaś procedura wpisu do e-CRUB uregulowana w ustawie – Prawo budowlane i spójna z innymi regulacjami w tym zakresie – przede wszystkim wpis do e-CRUB ma obecnie charakter techniczny i nie jest warunkiem wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie. Podobnie powinno być w przypadku wykonywania rzeczoznawstwa, skoro zaliczamy je do samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie. Przekazywanie decyzji do GUNB również jest zbędne, skoro to organy samorządu zawodowego będą dokonywać wpisu do rejestru.</p>	
36	Art. 20	PIIB	<p>W art. 20 projektu ustawy omyłkowo wskazano niewłaściwą datę ustawy zmienianej (jest: „W ustawie z dnia 20 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm.⁴)”, a powinno być „W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm.⁴)”). Ponadto w art. 20 projektu ustawy ma się uchylić art. 31yz¹ ww. ustawy zmienianej, podczas gdy najprawdopodobniej projektodawca miał na myśli art. 31zy¹. W aktualnym brzmieniu ustawy zmienianej nie ma takiej jednostki redakcyjnej, a zapewne chodziło o uchylenie o art. 31zy¹ dot. ograniczenia obowiązku uzyskania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie obiektu budowlanego.</p>	

37	Art. 22	PIIB	<p>W dniu 7 lipca 2022 r. uchwalono ustawę o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw, która umożliwiła wydawanie dziennika budowy w postaci papierowej co do zasady do dnia 31 grudnia 2029 r., natomiast książka obiektu budowlanego mogła być prowadzona w postaci papierowej do dnia 31 grudnia 2026 r. Taki okres przejściowy był wynikiem długich konsultacji i kompromisu wielu podmiotów zainteresowanych regulacją, w szczególności przedstawicieli PIIB. Niezrozumiałe jest forsowanie już kilka miesięcy po uchwaleniu ustawy zmian skracających okres przejściowy, uniemożliwiających prawidłowe przygotowanie się adresatów norm do przejścia na elektroniczny obieg dokumentów. Wielu członków samorządu zawodowego inżynierów budownictwa to osoby w starszym wieku, dla których problemem jest opanowanie obsługi narzędzi cyfrowych, chociaż w dalszym ciągu są znakomitymi fachowcami w swojej dziedzinie i mogą być aktywni zawodowo.</p> <p>Przesłanki wprowadzenia obowiązku przejścia na Cyfrową Książkę Obiektu Budowlanego i Elektroniczny Dziennik Budowy z dniem 1 czerwca 2023 r. nie zostały w żaden sposób wyjaśnione w uzasadnieniu decyzji.</p> <p>Rekomendujemy rezygnację z przedmiotowej zmiany.</p>	
38			<p>W związku z bardzo istotnym charakterem zmian prawnych, a jednocześnie znaczną ilością spraw wszczętych i niezakończonych, prowadzonych w różnych postępowaniach na podstawie przepisów nowelizowanej ustawy należy zadbać o wprowadzenie odpowiedniego okresu <i>vacatio legis</i>. Zaproponowanie terminu wejścia w życie znacznej części istotnych przepisów dnia 1 stycznia 2023 r. jest nieodpowiedzialne i narusza zasady prawidłowej legislacji.</p> <p>Powyższe uniemożliwi prawidłową realizację zadań przez organy zobowiązane do stosowania tych przepisów, jak również utrudni zapoznanie się z nowymi przepisami i dostawanie się do nowych regulacji przez obywateli, w tym osoby wykonujące samodzielne funkcje techniczne w budownictwie.</p> <p>Należy w tym kontekście zwrócić uwagę na przykład na projekty zrealizowane obecnie w postaci papierowej, które zostaną wyeliminowane z obrotu bez możliwości ich procedowania w przypadku dołączenia ich do zgłoszenia lub wniosku o pozwolenie na budowę złożonego od dnia 1 stycznia 2023 r.</p> <p>Na uwagę zasługuje też brak właściwego przepisu przejściowego gwarantującego możliwość dokończenia procedowania wniosków w sprawie nadania tytułu rzeczoznawcy budowlanego, które</p>	

			zostały złożone do właściwych samorządów, a nie zostaną zakończone przed dniem 1 stycznia 2023 r.	
--	--	--	---	--